

ning ka warjul olleks keige kahjo eest, sest et ta ikka alles weel Nigikoggodusse hukka-
moistmisse al olli. Monned katoliki usso
würstid lüksid Augsburgist isse Keisri wasto,
et tedda meie usso würstide wasto ärritada,
kes agga ommad Käsud Keisri wasto lükki-
tasid. Gest lüks Keisri meel nukraks, et las-
kis Kuurwürstide öölda, et temma meel wäg-
ga pahha selle ülle, et ta sest keeldussest ei
holind, mis aastal 1521 Wormsis Keisri
poolt olli wäljaantud. Agga Kuurwürst kir-
jotas temmale ühhe wabbandamisse ramato
ja tulletas temma mele, et Wormsi käs oli
Würstide tahtmisse wasto wäljaantud, et
ussoasjus käs ja wäggiwald ei maks, ja et
Keiser neid isse Augsburgi linna kutsunud, et
leppitamist katsuda. Teine pahhandus tousis
sest, et need õppetajad, kes Kuurwürstiga
Augsburgi ollid tulnud, seäl rahwa palwe
peäle Kirrikudes jutlust teggiwad, agga rah-
was, kes nisuggust õppetust enne polnud kuul-
nud weel, nende pole langes. Kuurwürst ei
tahtnud mitte järreleanda, agga wimaks leppi-
tati sedda asja ärra.

Need 2 kuud, mis Keisrit odeti, woeti
üht sühemat ussotunnistust, mis Lutterus
enne olli ülespannud, ueste kätte, ja Me-
lanhton ja monned teised targad õppetajad
said käske, sedda otsekui ümbersullatada ja
üht täiemat ussotunnistust ülespanna. Me-
lanhton teggi siis kuidagi kästud, ja kirjotas
ka ühhe eestkõnne ette, agga Lutterus, kui
ta sedda uut ussotunnistust sai luggeda,
kitis sedda wägga heaks.

Wast 15. Janiku päwal sõitis Keiser
Augsburgi linna sisse. Keis würstid ja su-
red herrad lüksid omma auehtedes linna ette
temma wasto, tedda terretama. Keiser, kui
nende liggi jõudis, astus omma hobbose
seljast mahha, ja terretas neid wägga lah-
keste. Katoliki ussowürstid, kes Keisri
seltsis tulnud, teggid nendasammoti; agga
Paawsti käs ja sured piiskoppid jäid
uhkuse pärrast omma hobboeslide selga
istuma. Seält siis sõitis Keiser, suur uhke-
lip würstid ja muid suri innimesi tag-
ga, linna sisse.